

Riseberga kyrka

Lunds stift

Fasad mot nordväst.

Kulturhistorisk karaktäristik och bedömning

KRISTINA SIMONSSON, 2016-11-21

jais
arkitekter

Svenska kyrkan
LUNDS STIFT

—

Riseberga kyrka

Riseberga-Färingtofta församling, Klippan pastorat, Åsbo kontrakt, Lunds stift
Riseberga socken, Klippan Riseberga 19:1-husnr 1, Klippan kommun, Skåne län, Skåne

Beskrivning och historik

Kyrkomiljön

Riseberga i norra Skåne ligger ungefär mittemellan Helsingborg och Hässleholm och en dryg mil sydost om Klippan. Riseberga socken ligger i risbygden, alltså i gränslandet mellan skogsbygd och slättlandskap. Råån slingrar genom socknen.

Råån har bidragit till bosättningar i trakten redan under förhistorisk tid vilket flera fornlämningar visar. Ortsnamnet Riseberga finns omnämnt 1361.

Herrevadskloster, sju kilometer från Riseberga kyrka, grundades 1144 av cisterciensermunkar från Frankrike. Under medeltiden blev klostret mycket rikt och ägde större delen av Riseberga socken. Riseberga kyrka var troligen patronatskyrka under Herrevadskloster. Vid reformationen 1536 konfiskerades Herrevadskloster av danska kronan. Sten Bille övertog klostrets egendomar 1565 och blev kyrkans patronus följd av andra godsherrar. Patronatsrätten upphörde 1838.

På en karta från 1815 syns att skiftet är genomfört, gårdarna utflyttade och endast kyrkan ligger kvar på den medeltida bytomten. Ett sekel senare hade ett samhälle byggts med gathus, skola och två stärkelsefabriker. Runt byn fanns åkermark med utskiftade gårdar. I mitten av 1900-talet var Riseberga by sockencentrum med mycket service med bland annat lanthandel, skola, post, brandstation och ålderdomshem.

Dagens lilla by ligger främst utmed landsvägen med bostadshus av varierande ålder. Mittemot kyrkan finns en blomsteraffär, numera byns enda service. Byn omges av ängsmark och beteslandskap. Norr om kyrkan går landsvägen. Rååns dalgång ligger 100 meter söder om kyrkan. En gångbro över ån, kallad Stocken, finns nedanför kyrkan. Den har använts av dem som bodde söder om Råån för att komma till kyrkan. Intill bron står en stor minnessten över konstnären Nils Forsberg som var född i Riseberga men mestadels bodde i Paris. Öster om kyrkogården finns en gräsplan med träd och kyrkans asfalterade parkering. Här ligger ekonomibyggnader för kyrkogården. Fasaderna är klädda med röd träpanel. Före detta prästgården från 1870 ligger en kilometer väster om kyrkan.

Kyrkobyggnaden

Kyrkan i Riseberga byggdes troligen kring 1100- 1200-talet och bestod av långhus och rakavslutat kor. Tornet är sannolikt byggt under medeltiden, inslag av kvaderhuggen sten tyder på 1100-1200-tal. Ingen murverksundersökning är gjord i Riseberga vilket gör utsagor om tornet osäkra.

Senare under medeltiden valvslogs kyrkan och vapenhus byggdes mot norr och söder vilka revs när korsarmarna byggdes.

1707 byggdes tornet på och höjdes. Klockorna flyttades från den fristående klockstapeln på kyrkogården till en klockstol i tornet.

Den norra korsarmen byggdes 1733. Den södra korsarmen byggdes 1788, då även tornets sydvästra hörn byggdes upp på nytt.

Den norra korsarmen byggdes om 1769 och fick detta årtal på gavelväggen.

Trots tillbyggnaderna med två korsarmar var kyrkan för liten för den växande befolkningen på 1800-talet. Kyrkan utvidgades efter ritningar av Fredrik Blom och invigdes 1820. Ett nytt bredare och längre långhus byggdes öster om korsarmarna. Kyrkan utformades i nyklassicistisk stil. Enhetliga fönster gjordes. Koret flyttades till västra delen med sakristian i tornet. En orgelläktare byggdes i öster. Tornet byggdes inte om enligt Bloms ritningar utan fick en enklare utformning. Vid biskopsvisitationen efter invigningen av tillbyggnaden ansåg biskopen att koret var för mörkt och två fönster togs upp i koret efter det. 1822 tillkom altarpredikstolen, ritad av Fredrik Blom.

1937 gjordes en invändig renovering efter handlingar av A.F. Wetterqvist, stadsarkitekt i Halmstad. Nytt golv lades med tegelgolv i mittgångarna, kalksten i koret och brädgolv under bänkarna. Tunnvalven och läktarbarriärerna dekorerades med målningar av Einar Forseth. Hela kyrkan fick ny färgsättning med en mörkare färgton. Sakristian omändrades, västingången murades igen, ny trappa till predikstolen, taket sänktes. Vindfång byggdes till alla entréer. Innerfönster sattes in. Nya ytter- och innerdörrar, förutom södra porten, sattes in. Ny bänkinredning gjordes. El installerades i kyrkan, liksom ny värmecentral under södra korsarmen.

1988 gjordes en invändig renovering efter handlingar av Forsberg & Wikerstål. Väggar, valv och snickerier målades om. Färgsättningen från 1937 togs bort. Blå korvägg med stjärnbild plockades fram. Läktarbarriärernas målningar målades över men Forseths takmålningar behölls. Den södra läktaren utökades. De främsta bänkarna togs bort. Östra läktaren underbyggdes med väntrum, vindfång och toalett. 2006 installerades jordvärmeanläggning.

2013 lades nytt plåttak på långhus och korsarmar. Hängrännor byttes till fotrännor.

Fasader, snickerier och torntaket målades.

Exteriör

Kyrkobyggnaden har latinsk korsplan, med ett torn i väster, långhus och korsarmar i norr respektive söder. Tornet, brett och rektangulärt, är troligen medeltida men påbyggt 1707. Norra korsarmen byggdes 1733, södra korsarmen 1788. Kyrkans långhus öster om korsarmarna tillkom 1820 efter att den medeltida kyrkans kor rivits. Nuvarande kor är inrymt i den smalare västra delen av långhuset mellan torn och korsarmar. Under södra korsarmen finns en källare från 1937.

Fasad mot väster.

Fasad nordöst.

Murarna är troligen uppförda av gråsten med inslag av tegel i listverk och fönsteromfattningar. I tornet av gråsten finns inslag av kvaderhuggen sandsten. Kyrkan är spritputsad och vitmålad med KC-färg. Gesimser, listverk och hörnpilastrar är slätputsade. På långhusets södra och norra sida finns en utkragad list i fönstrens underkant och längs takfoten en profilerad gesims som även fortsätter längs gavelfälten. Hörnen på långhus och korsarmar markeras av hörnpilastrar. Stilen är stram klassicism.

Fönsteröppningarna är mestadels stora rundbågiga i spritputsade nischer. Fönsterbågarna är ockramålade träfönster, indelade i tre lufter och småspröjsade. Glaset är klarglas. Solbänkarna täcks av svartmålad plåt. Dessutom finns ovanför korsarmarnas ingångar små runda fönster och halvmånefönster ovanför östportalen.

Kyrkans huvudingång är genom långhusets östportal sedan 1820. Dessutom finns ingångar i båda korsarmarna i norr och söder. Östportalen har en klassisk uppbyggnad med slätputsade pilastrar som bär en arkitrav med inskriftstavla och därovan ett listverk. Korsarmarnas ingångar saknar portalomfattningar och sitter i enkla rundbågiga nischer. I tornet finns en dörröppning upptagen 1937 i ett före detta fönster från 1820.

Dörrarna från 1937 är ramverksdörrar klädda med panel. På insidan är speglarna markerade med lister delvis i ett meandermönster.

Den södra dörren är en bräddörr av ekplank eventuellt från 1787 klädd med panel. Alla snickerier är målade ockragula med linoljefärg. 1937 försågs fönstren med innerfönster av vitmålat trä.

Tornet har i klockvåningen ljudöppningar i alla väderstreck, rundbågiga åt två håll och dubbla spetsbågiga åt två håll. Öppningarna är täckta med brädluckor. Solbänkarna är belagda med taktegel. En mängd ankarjärn av olika format finns på tornet. I tornets andra våning finns två små rundbågiga ljusöppningar med inmurat glas.

Korsarmarna och långhuset har flackt sadeltak. Den korta västra delen av långhuset med koret är smalare och har en brantare taklutning. Tornet har flackt pyramidtak och kröns av ett zinkklätt kors. Taken är täckta med rödmålad aluminiumplåt lagd i skivtäckning med förskjutna falsar. Takavvattningen är med fotrännor och stuprör med skarpa vinklar och trattformade vattkupor av röd plåt.

Interiör

Kyrkan har i stort den planlösning den fick vid ombyggnaderna 1820. Till skillnad från brukligt placerades koret i väster. Kyrkorummet består av ett långhus med korsarmar i norr och söder, båda med läktare. Långhuset har huvudingång i öster och läktare även i öster. Altarpredikstolen står i väster och därbakom finns sakristian i tornets bottenvåning. Den östra läktaren underbyggdes 1988 och rymmer väntrum, toalett och vapenhus.

I öster kommer man in under läktaren i vapenhuset som är avskilt från kyrkorummet med en trävägg med handhyvlade grå brädor. Läktaren underbyggdes 1988. Mot väntrum och vindfång är väggarna glasade och spröjsade. Ytterväggarna är putsade och vitmålade. Taket består av handhyvlade grå brädor utanpå läktarens bjälklag. Golvet är belagt med kvadratiska tegelplattor.

En glasad spröjsad pardörr leder till kyrkorummet. Slutna bänkar står på ömse sidor om en mittgång i långhuset och i båda korsarmarna. Kyrkorummet har golv av tegel lagt på flatan i mönsterläggning, under bänkkvarteren ligger brädgolv. Väggarna är putsade och vitmålade. Taken är täckta av gråmålade tunnvalv med flera målningar från 1937 av konstnär Einar Forseth. Mellan tak och väg löper en profilerad marmorerad trälist. Takmålningarnas bilder bygger på Johannesevangeliet. I bilden närmast altaret syns Jesus inom en mandorla (en mandelformad gloria) omgiven av människor med olika yrken från Risebergatrakten, bland annat en flygare från Ljungbyhed.

Båda korsarmarna är försedda med vindfång vid ingångarna och läktare. På södra

läktaren står den nya orgeln, norra läktaren har bänkar. Läktarna vilar på marmorerade pelare med kapitäl. Barriärerna är av vitmålat ramverk med fyllningar och förhöjda med rundstål. Golvet på södra läktaren är täckt med linoleummatta och på norra läktaren med gråmålade brädor.

Den östra läktaren har en tresidig planform och vilar på åtta marmorerade pelare med kapitäl. Barriärens speglar har en rundbågsfris och är indelad med räfflade pilastrar målade i grått och förgyllning. På östra läktaren med golv av gråmålade brädor står den äldre orgeln.

Långhuset mot altaret i väster.

Koret är upphöjt ett steg och golvet belagt med röda och grå kalkstensplattor. Altaruppsatsen är kombinerad med predikstolen ovanför altaret. Väggen bakom altaruppsatsen är blåmålad med karlavagnens stjärnbild. Uppgången till predikstolen är från sakristian. Dopfunten står på norra sidan och en flygel på södra sidan i koret. Framför koret finns en öppen yta mellan korsarmarnas och långhusets bänkinredning. Vid renoveringen 1988 togs ett par bänkar bort här.

Sakristian i tornets bottenvåning har golv av ekparkett, putsade, målade väggar och synligt vitmålat träbjälklag. Taket sänktes 1937. Sakristian innehåller textilskåp. Tornets övre våningar har brädgolv och tunt putsade väggar där murverket delvis är synligt med inslag av kvaderhuggen sten. På andra våningen förvaras flera äldre föremål som dopfunt, kyrkbänkar och ljuskrona. Mellan de små ljusöppningarna på

andra våningen finns en huggen kolonnett med tärningskapitäl som bär två rundbågar med omfattning av murad sandstenskvader. Denna sitter inte i ursprungligt läge, en teori är att den är återanvänd från rivet material från Herrevadskloster.

Klockvåningen upptas av klockstolen av ek. En lös stege leder vidare till tornets taklag.

Långhuset mot läktare i öster.

Altare och altarpredikstol.

Inredning och inventarier

Altaret från 1822 förlängdes mot norr och söder 1937 och målades om 1988. Det är av marmoreringsmålade trä som är sammanbyggt med predikstolen.

Altaruppsatsen består av ett brett altare och däröver ett bakstycke med en hängande predikstol och ljudtak.

Altarringen från 1822 är ritad av Fredrik Blom. Byggs om 1868, täcktes med masonit 1937. 1988 togs masoniten bort och altarringen delades i fyra raka, flyttbara delar. Den består av marmoreringsmålade svarvade pinnar mellan överliggare och tygklätt knäfall.

Dopfunten från 1820 är av marmoreringsmålade trä. Den ersattes 1937 av en ny tillverkad dopfunt men återkom vid senaste renoveringen 1988. Foten är fyrkantig, skaftet profilerat och cuppan åttasidig. Cuppan har förgylld inskription och tandsnitt.

Altarpredikstolen från 1822 är ritad av Fredrik Blom i empiristil. Den kopierades sedan till fyra kyrkor däribland till närbelägna Färingtofta kyrka. Målades över 1937. 1988 togs all färg bort och ny målning utfördes av Günter Carstensen.

Predikstolen är fäst på ett bakstycke bakom altaret. Korgen, ovanför altaret, har en halvcirkelform och ingång från sakristian. Korgen är gråmålad med förgyllt tandsnitt i ovankant och meanderbård i nederkant, dessutom dekorerad med en målad kalk inom en törnekrans. Vid altarets sidor står två svartmarmorerade pilastrar med kapitäl med målad bladdekor, krönta av två gyllene oljelampor. Kring dörren till sakristian är bakstycket målat med en draperimålning. Ovanför korgen hänger en baldakin med

förgyllt tandsnitt och krönt av en strålsol.

Bänkinredningen är från 1937 och ritad av A F Wetterqvist. Dock är dörrarna och troligen även sidostyckena betydligt äldre. Målades om 1988. Bänkinredningen är slutet med dörrar och ryggar av ramverk och fyllningar. I dörrarnas fyllningar är målat med rocaillemotiv som bygger på snäckans form vilket var typiskt för 1700-talets rokokostil.

Orgel 1 är byggd 1968 av O. Hammarberg i Göteborg. Orgelhuset ritades av O. Hammarberg i samråd med J. Seldenthuis. Fasaden är uppbyggd av sju rektangulära lådor av varierande höjd för de synliga piporna. I ovankant finns ett genombrutet, guldfärgat gallerverk. Orgeln står på södra läktaren. Orgelhuset som tidigare var klarlackat vitmålades 1988.

Orgel 2 är byggd 1868 av firman Lundal och Olsen. Förändrades 1937 av Frobenius & co. Fasaden ritade 1868 av C Mortensen. Fasaden är uppbyggd av tre gavelkrön mellan högre tinnar. Gavlna är försedda med rundbågsblindering och längs överkanten med utskurna liljor i trä. Piporna syns i treklöverformade öppningar. Fasaden är målad i vitt och förgyllning. Orgeln, som inte längre används, står på östra läktaren.

Storklockan av malm skänktes till kyrkan av Anders Bille på Herrevads kloster 1612. Den göts om 1615 av Egert Rotgiesser Eilerson i Malmö. Klockan pryds av inskriptioner och en bård.

Lillklockan av malm från 1761 är gjuten av Elias Fris Thoresson i Jönköping. Den är dekorerad med inskriptioner och växtbårder.

Övrigt

Kristallkrona, troligen från Perstorps glasbruk, tillverkad i början av 1700-talet, skänktes till kyrkan 1920.

Kyrkogården

Kyrkogården har medeltida ursprung. Medeltida kyrkogårdar anses allmänt ha varit inhägnade, betade ängar, som även fungerade för profana ändamål. Gravarna utformades ofta som små gräskullar med träkors. Kyrkogården har utökats ett flertal gånger åt söder och väster. I samband med kyrkans tillbyggnad 1820 utökades kyrkogården. Den tidigare prästgården låg nära kyrkan och dess mark avstyckades 1854 till kyrkogården. 1877 skriver kyrkoherden i Riseberga att kyrkogården var ”en med ljung och tufvor översållad vildmark”. 1924 genomfördes nästa utvidgning. Ett kolumbarium byggdes 1936 och omkring det anlades vid samma tid en urnlund. Den senaste utvidgningen av kyrkogården gjordes 1974. Minneslundan inrättades 1982. En askgravlund anlades 2009 på gamla kyrkogården.

Beskrivning

Kyrkan ligger i det nordöstra hörnet av kyrkogården. Den äldre kyrkogården är omgärdad av en kallmurad gråstensmur i norr, öster och söder. En trädkrans med olika trädslag finns längs muren mot norr och väster. De nyare delarna omgärdas av häckar. Gångarna är av singel förutom framför östportalen där en gång är belagd med betongsten. En asfalterad infartsväg delar äldre delen från 1920-talets utvidgning. Den äldre kyrkogården innehåller många olika delar men framförallt stora singelgravar omgärdade av buxbom eller stenramar. Vissa partier är helt grässådda. Här växer lövträd och vintergröna växter. Den vanligaste titeln är lantbrukare, men här vilar också många militärer med olika titlar, vilket visar på närheten till Ljungbyhed. Här finns allmänningar med enkla liggande stenar i gräsmattan och krigsgravar för engelska och italienska krigsfångar från första världskriget. I en väl synlig grav vilar fältmarskalk Toll. Hans gravmonument från 1817 med en avbruten kolonn på en sockel står på en kulle. Nedanför denna är askgravlunden anlagd. Den markeras av en lägre avbruten kolonn med namnbrickor på sockeln. Andra gravstenar är till exempel en stor sten med fornnordiskt motiv med drakslinga från 1900, en järnplåtsrulle från 1846 och små barngravar med Thorvaldsens infällda porslinsmedaljong.

Kyrkogården nordväst om kyrkan. Tolls grav i fonden. Kyrkogård med rygghäckar.

I utvidgningen från 1900-talet är mindre gravplatser placerade i rader längs klippta rygghäckar. Mellan häckarna är det grässått. Grupper av höga pelarklippta ekar markerar krysspunkter mellan huvudgångstråk.

I sydöstra hörnet finns en bergknalle där kolumbariet är insprängt. Omkring denna gräsbevuxna kulle med träd och omgiven av häckar är urnlunden och minneslunden anlagda. Urnlunden har liggande stenar i gräsmattan. Minneslunden har en natursten med inskription och ljushållare under två björkar.

Byggnader på kyrkogården

Kolumbariet från 1936 har ritats av Oscar Persson. Det är insprängt i en bergkulle, endast kopparporten är synlig. Invändigt har Pär Siegård gjort en frescomålning. Urnnischerna markeras med kalkstensplattor med kopparbokstäver.

Ett gravkapell från 1937 ritat av M. Eriksson ligger sydväst om kyrkan. Kapellet är vitputsat med grå sockel, sadeltak belagt med rött tegel och rundbågiga gjutjärnsfönster.

Kulturhistorisk karaktärisering för Riseberga kyrkoanläggning

Riseberga by ligger strax norr om vackra Rååns dalgång som är klassat som riksintresse för naturvården. Kyrkan omges av hagmarker och mot norr av landsvägen med byns hus av varierande ålder. Över ån går en ovanlig gångbro till kyrkan som visar på en äldre färdväg till kyrkan.

Kyrkogårdens stenmur, grindar och trädkrans har betydande värde. Gamla kyrkogården karaktäriseras mestadels av gravplatser med singel kantade av buxbom eller stenramar enligt sent 1800-tals ideal. Allmänningar utan stenar eller med enkla stenar visar på klassamhället.

Den nyare delen karaktäriseras av låga horisontella stenar längs rygghäckar enligt efterkrigsideal. Här finns också ett kolumbarium vilket är mycket ovanligt på en landsortskyrkogård.

Kyrkan har medeltida ursprung men endast delar av tornet och långhusets västra del är troligen medeltida. Inslaget av kvaderstenar i tornet styrker att det är medeltida men kvadrarna kan också vara återanvända. Kyrkan har etappvis byggts till och förändrats. Korsarmar tillkom 1733 och 1788. Ett nytt bredare och längre långhus byggdes 1820 efter ritningar av Fredrik Blom då hela kyrkan fick en ny enhetlig nyklassicistisk stil med en latinsk korsplan. Fasaden är vitputsad, artikulerad med hörnpilastrar, gesimser och en list under fönstren. Fönster- och dörröppningarna är rundbågiga med ockramålade snickerier. Taken är flacka sadeltak belagda med rödmålad plåt. Exteriören är i stort oförändrad sen 1820-talet förutom byte av tak och dörrar.

Kyrkorummet är en nyklassicistisk symmetrisk sal med två korsarmar. Det ljusa kyrkorummet har tegelgolv, dekorationsmålade trätunnvalv och läktare i tre väderstreck. Kyrkorummet har sedan 1820 en otraditionell placering av koret i väster. Där står den ovanliga altarpredikstolen. Sådana föreslogs av överintendentsämbetet. Altarpredikstolen betonade ordets betydelse och de överensstämde med det klassicistiska kravet på symmetri i kyrkorummet. Dock ändrades inställningen till altarpredikstolar och redan från 1830-talet började flera byggas om. Vid biskop Flensburgs visitation 1877 gillades inte predikstolarna i Riseberga och Färingtofta. Fredrik Blom ritade altarpredikstolen till Riseberga kyrka, denna kopierades till fyra kyrkor, endast Riseberga och Färingtofta finns kvar. Ytterligare två altarpredikstolar

av mer lokal karaktär finns kvar i Skåne. Bevarade altarpredikstolar är således mycket sällsynt i Skåne och de kvarvarande har därmed stort kulturhistoriskt värde. Färingtofta har kvar ursprunglig målning medan Risebergas målades om 1988. I övriga landet har de varit vanligare och ett 60-tal finns kvar av det ursprungliga tredubbla antalet. Altarpredikstolen används sällan och kompletteras av en ny ambo. Kyrkorummets interiör är framförallt från 1820-talet men bänkar från 1937. Inbyggnaden av läktaren 1988 är omsorgsfullt gjord med fina material. Färgsättningen i kyrkorummet är från 1988 men är delvis en återgång till tidigare färgsättning i en mer nyklassicistisk stil med rokokoinslag i bänkdörrarnas målning. Bilderna i taket är målade av Einar Forseth, 1892-1988, utbildad på Valand och Konstakademien. Han har utfört målningar och glasfönster i en mängd kyrkor i Sverige. Han var också formgivare och bokillustratör. Hans mest kända verk är guldmosaikerna i Gyllene salen i Stockholms stadshus. Målningarna är i en lätt naivistisk stil med drag av barnboksillustrationer. Riseberga har lång tid varit patronatskyrka till Herrevadskloster, senare kronogods. Anknytningen visas i inventarier som patronus skänkt som till exempel kyrkklocka och dopfat.

Rekommendationer

- Kyrkan ligger intill Rååns dalgång där gångbron som bör värnas visar på en äldre färdväg till kyrkan.
- Kyrkogårdens omgärdning av stengärdsgård, grindar och trädkrans är betydelsefull och bör värnas. Kolumbariet bör värnas, liksom de många olika kulturhistoriskt intressanta äldre gravstenarna som bör stå kvar.
- Altarpredikstolen bör bevaras.

Skydd m.m.

Kyrkan och kyrkotomten skyddas som kyrkligt kulturminne enligt 4 kap. kulturmiljölagen. Delar av kyrkotomten ligger inom reg. fornlämning Riseberga 327:1 som utgör tre bytomter och skyddas enligt 2 kap. fornminneslagen. Kyrkoanläggningen ligger inom Riksintresse naturvård, Rönne ås dalgång och område utsett av länsstyrelsen som kulturmiljöstråk, Rönne å.

Källor och litteratur

Kyrkorivningar och kyrkobyggen i Skåne 1812- 1912, Siegrun Fernlund, akademisk avhandling vid Konstvetenskapliga institutionen vid Lunds Universitet, 1982
Skåne, Landskapets kyrkor, red. Markus Dahlberg, Riksantikvarieämbetet, 2015
opublicerad 2012

Sockenkyrkorna – kulturarv och bebyggelsehistoria, Riksantikvarieämbetet, 2008

Underhållsplan för Riseberga kyrka 2008-04-07, Wikerstål Arkitekter

Riseberga kyrka, informationsskrift, Bertil Eliasson 1988

<http://www.lansstyrelsen.se/skane/sv/samhallsplanering-och-kulturmiljo/landskapsvard/kulturmiljoprogram/oversiktliga-kommunbeskrivningar/Pages/Klippan.aspx>

http://www.lansstyrelsen.se/skane/Sv/samhallsplanering-och-kulturmiljo/landskapsvard/kulturmiljoprogram/sarskilt-vardefulla-kulturmiljoer-i-skane/kulturmiljostrak/Pages/Ronne_a.aspx

http://www.lansstyrelsen.se/skane/SiteCollectionDocuments/sv/publikationer/2005/Kulturvarden_sjoar_och_vattendrag1.pdf

Övriga uppgifter

Denna rapport, en kulturhistorisk karaktäristik och bedömning av Riseberga kyrka, Åsbo kontrakt, har upprättats av:

Kristina Simonsson, Arkitekt SAR/MSA (rapportförfattare, inventering och foto)

Karl Johan Kember (granskning),

Arkitekt SAR/MSA, Certifierad sakkunnig avseende kulturvärden

J AIS arkitekter AB, Sundstorget 3, 251 21 Helsingborg, 042-14 92 30, www.jais.se

Inventeringsdatum: 2016-06-10

Färdigställd rapport: 2016-11-21

Riseberga kyrka - byggnadsbeskrivning

Stomme: Murverk – Natursten

Fasadmaterial: Puts-sprit
Puts-slät

Fasadkulör: vit

Takform: Sadeltak
Pyramidtak (tornet)

Taktäckningsmaterial: Plåt-skivtäckning

Byggnadsdel: Torn-väster
Kor-väster
Korsarm-norr
Korsarm-söder
Långhus